

Ölüm

– Ahmet Yüksel · 24 Temmuz 2012

Ölüm bana bir gün, koşar gelirse, Ben, ak denizi seyreder olurum.
O gün denizden, bir meltem eserse,
Kızmak ne kelime mesut olurum.

Meltem dolaşır, o gün saçlarımda,
Görenler, derin bir uykuda sanır,
Gülerek bakan olur' da, karşımda,
O bakan kem gözler, yanılmış olur.

Deniz kızıla döner, akşam olur,
Ölüm beni, yavaş yavaş yoklarken,
Dallardaki kuşlar ötmez olur,
Olduğum yerde ben can çekişirken.

Belki bir bardak düşer çay dökülür,
Bir anda kollarım, yandan düşerken,
Belki' de, ağızımdan kanlar fışkırır,
Beklenmedik anda, ölüm gelirken.

Yıldız kayar ölüm bana gelince,
Belki yağmur kar yağar kış gelmeden,
Yapraklar sararır, beni görünce,
Rüzgar eser savurur güz gelmeden.

Düş olur ölürken hayat hikayem,
Dökülür geçmişimden, neyim varsa,
Gök mavi kürsüden okunur künyem,
Ben düş kurarken ölüm eğer yarsa.

Ölüm bana bir kez gelmeye görsün,
Deniz kudurur, çarpar taşlara,
Demen bana yüzünü şeytan görsün,
Biriniz götürün, atın dağlara.

Gel ey ölüm gel de şu hasret bitsin,

Bu can fedadır sana gel, gel artık,
Ey ölüm bak burdayım sen nerdesin,
Geleceksin diye mal mülkü sattık. 24Temmuz 2012